

Publicerad 2007-09-02 22:23 av Lina

Punkarfjortis.

Jag har aldrig lärt mig att älska förbehållningslöst
är inte uppfostrad till det urskiljningslösa överösandet
det har varit stramare, det har varit tystare
mina dagböcker och fantasier är de som har fått skrika

Och nu står du här.

Du är min.

Och jag märker att jag vill älska utan andras blickar
dra med mig dig till en oas nånstans
suga tag i det där de kallar passion
och aldrig
släppa
taget

de säger att passion är överskattat
och jag kan också luras dit ibland
tro att jag älskar vardagens gnissel
gröna mysbyxor
men de som säger det har aldrig lyckas ta sig igenom

aldrig kommit över sorgen
när den första förälskelsen försvann

men vi har hur mycket som helst, hela
livet ligger kravlöst
om man ser förbi de påhittade
konventionella murarna, kraven
för att tvåsamhet genom årtionden
ska fortsätta vara legitimt
vi behöver inte konventionerna, älskling!
Du och jag, vi är redan i den där vildmarkenlagunen någonstans
och vi vet våra ljud,
vi kan våra knappar,
känner våra läppar
ja vi har hela livet

jag har aldrig lärt mig att älska förbehållningslöst
aldrig blivit uppfostrad till det urskiljningslösa överösandet

jag har lärt mig själv, i protest har jag tagit mig dit
som en blomrusig punkarfjortis med det rosa håret spretandes
blir jag kvar här i vildmarken

you Tarzan

me Jane...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lina med Poeter.se id #18227 innehar upphovsrätten